

Birk

Jaap Robben

[Download now](#)

[Read Online](#)

Birk

Jaap Robben

Birk Jaap Robben

Mikael woont met zijn moeder op een afgelegen eiland tussen Schotland en Noorwegen. Zijn vader verdrinkt nadat hij Mikael uit de zee heeft gered. Sinds die dag verwijt zijn moeder haar zoon het grote verlies. Ze dwingt hem de rol van de vader in te nemen.

Birk Details

Date : Published April 24th 2014 by De Geus (first published January 1st 2014)

ISBN : 9789044532777

Author : Jaap Robben

Format : Hardcover 256 pages

Genre : Fiction, European Literature, Dutch Literature, Literature

 [Download Birk ...pdf](#)

 [Read Online Birk ...pdf](#)

Download and Read Free Online Birk Jaap Robben

From Reader Review Birk for online ebook

Mark says

Mikael Hammerman woont met zijn moeder en een buurman, Karl, op een klein eiland. Waar dit eiland ligt, blijft onduidelijk, je zou kunnen denken dat het Noors is. Maar dat dit onduidelijk is, is niet van belang, of juist wel, want het is natuurlijk de bedoeling van de schrijver.

Net zo blijft onduidelijk wat er precies is gebeurd met Mikael's vader, Birk. Hoewel, we krijgen door de ogen van de jonge Mikael, die dan misschien een jaar of 10, 11 is, wel de indruk dat zijn vader is verdronken toen hij zijn zoon probeerde te redden. Maar ook nu geldt: de precieze toedracht is niet van belang.

Wat zich ontvouwt is een verhaal waar de moeder en de zoon op hun kleine eiland moeten omgaan met het verlies van hun man respectievelijk vader. De beklemming van het verhaal wordt vergroot door de begrenzing van het kale, van god-en-alles verlaten eiland. Mikael ziet zijn vader als een klein-duimpje uit de douchekraan komen en voert gesprekken met hem. Ondertussen groeit hij door van jongen naar jongeman. Hij vaart met zijn buurman Karl naar de stad ('vrouwenstad'), ontfermt zich over een pasgeboren meeuwtje en weet het vertrouwen ervan te winnen zodat hij het kan voeren, ziet hoe Karl steeds vaker naar zijn moeder lonkt...

Zijn moeder wordt steeds dwingender in het beslag dat ze op haar zoon legt. Ze geeft hem haar slaapkamer en gaat zelf op zolder slapen, maar kruipt dan af en toe bij haar zoon in bed. Dan verlangt ze dat hij haar bij haar voornaam, Dora, gaat noemen. Tot slot verbrandt ze al zijn kleren en geeft hem die van zijn vader. Zijn laarzen wil ze als laatste hebben: 'Mag ik alsjeblieft je laarzen. Dan hoef je alleen nog aan je naam te wennen... Mijn Birkje.'

Birk is een verhaal over verlies, eenzaamheid, schuld, verlangen. De parallel met het meeuwtje is goed gevonden (zonder dat ik iets zeg over hoe dat afloopt). Het palet waarmee de auteur zijn verhaal schildert bevat vele tinten grijs. Met hier en daar een fraai poëtisch accent ('De herfst hangt als een traag en geel vuurwerk in de berken.'). Het deed mij denken aan Gerbrand Bakker, en je begrijpt, dat is een compliment.

Een scene, als Mikael aanvankelijk heeft geweigerd een trui aan te trekken die van zijn vader was, en die dan later alsnog aandoet:

'Het spijt me. Ik heb hem nu aangetrokken.' Op mijn hoede, voor het geval ze de deur ineens opentrekt, druk ik mijn oor ertegenaan. 'Mama?' Ik fluister het zo dicht bij de deur dat ik bijna het hout kus.

Het lijkt alsof ze daar niet meer is, maar door het bovenraampje naar buiten is geklommen. 'Mama?' Door het bovenraampje past ze nooit, ze moet nog binnen zijn.

'Mama?' Misschien zit ze op het toilet, of scheert ze haar benen of ... 'Mamamamamama.' De deur zwaait open, het snijdt mijn adem van schrik in tweeën.

'Uit', zegt ze fel. 'Doe die trui nu uit.'

Ik stap naar achteren. 'Maar ik wil hem aanhouden. Het spijt me van net.'

Ze begint aan de mouwen te sjorren. 'Ondankbaar jong dat je bent.' De mouwen rekken zo ver uit dat ik bang ben dat ze die kapottrekt. 'Je verdient deze trui niet,' bijt ze me toe.

'Ik moest wennen, maar nu vind ik hem mooi.'

'Moet ik je pijn doen?'

'Alsjeblieft, mag ik hem aanhouden?'

'Je bent gewaarschuwd. Laat me je nou geen pijn hoeven doen.'

Ik buig voorover, zodat ze hem over mijn hoofd heen kan trekken. De wol schrijnt langs mijn rug.

‘En nu oprotten.’ Met de trui tegen haar borst stapt ze de badkamer in.

Ik slik.

‘Hoor je mij niet?’

‘Het spijt me, mama,’ trilt mijn stem. ‘Ik doe hem aan.’

‘Waag het niet om dit ding nog aan te raken.’

Ik deins naar achteren.

‘Ksst,’ sist ze zoals ze een rat uit de schuur zou verjagen. ‘Oprotten. Mijn huis uit.’

Sandra Leest says

Ik luisterde onlangs naar het luisterboek van Birk van Jaap Robben en direct daarna las ik het e-book. Het is net als met het boek en de film, het boek is altijd beter, ALTIJD, ook in vergelijking met het luisterboek.

In Birk wordt het verhaal verteld over Mikael (9 jaar oud), hij woont ergens op een afgelegen eiland (er staan slechts drie huizen op het eiland) en zijn vader Birk verdrinkt voor zijn ogen. Hoe vertelt hij dit aan zijn moeder, hoe gaan zij om met dit verlies, de rouw en het schuldgevoel? Moeder komt steeds naderbij, stap voor stap en zij lijkt zich in een onmogelijke positie te wringen. Ook Karl woont op dit eiland, Mikael helpt hem soms met het sorteren van de vis die hij vangt.

Birk is in ik-vorm geschreven, hierdoor voelt het verhaal dichtbij en voel je de opgebouwde beklemming in dit boek, een goede keuze van de auteur. Ik vond het mooi dat er maar weinig mensen meespelen in dit boek, naast Mikael, zijn moeder en overleden vader Birk speelt Karl voornamelijk de rol van irritante buurman, mevrouw Augusta is al enige tijd geleden overleden en dan zijn er nog “Brigitta” (naam van de boot waarmee twee wekelijks de boodschappen en post wordt bezorgd) en Ingmar, de zoon van “Brigitta”. Heel het boek speelt zich rondom deze personages af en op of nabij het eiland.

De gesprekken worden afgewisseld met bijzondere observaties. Overgeven, plassen, poep, het komt allemaal voor in Birk en wordt uitermate gedetailleerd omschreven door Robben.

Wat mij opviel in Birk en mooie zinnen (en oh wat staan er veel mooie zinnen in dit boek!)..... lees verder op mijn blog:

<https://www.sandraleest.nl/recensie/b...>

Lukáš Palán says

Vinšuju.

Birk je další ze severských sociálních dramát typu Bohdan Sláma - "všichni jsou mentálové, ale jsou na ostrov?". V této knize na začátku umřel hlava rodiny, takže se rozjíždí nebezpečná ruleta, která na ostrov může vždy skončit jen dvěma způsoby. Buď nastane Slunce, seno, incest, nebo tam je King Kong. Abych to shrnul básničkou:

Tak jako tak,

nikdo "will be fucked."

Jaap Robben si tohle drama valí dobře, ale trochu mě štválo, že jsem už od desátý stránky tušil jak se to vyvine a ono se to přesně tak vyvinulo. To znamená, že jsem buď telepat, a nebo Robben skočil po té nejfádňější rovině, která se naskýtala. Doma jsem na starou zkoušel telepaticky anální sex, ale místo toho usnula, takže telepat nejsem. Z čehož vyplývá, že to Robben usmolil na jistotu a to mě trochu mrzí. Stejně tak to, že kniha až moc tžila z cestíky, kterou mu už vyšlapal Jacobsen a další podobné knihy.

Za mě tedy 7/10, ale jelikož jsem dnes nevařil, tak z toho nejsem odvaženej.

Jessica says

Edging towards a 4.5. I thought it started to lose its way in the middle, but then the last third of this was so intense. Mixed feelings. Regardless, this one's going to stick for a while.

Christine Bonheure says

Tragisch verhaal beschreven vanuit het standpunt van een opgroeiende jongen die verteed wordt door schuldgevoelens over de verdrinking van zijn vader. Tegelijk beschrijft hij de veranderende relatie met zijn moeder als gevolg van het ongeluk. Birk toont wat een tragisch verlies en de daarop volgende eenzaamheid met een mens doet. Zo'n incident niet bespreken met andere volwassenen en verder leven in een zelfgekozen isolement is effectief een succesvol recept voor krankzinnigheid. Mooi en knap boek. Van begin tot eind met interesse en aandacht uitgelezen. Ook die rechtlijnige structuur staat me wel aan. Het verhaal wordt verteld van a tot z, zonder flashbacks of flashforwards, is soms een echte verademing. Mooie stijl en mooie beelden in eenvoudige zinnen. Een voorbeeldje? "Uit een gebarsten bovenraam probeert een gordijn te ontsnappen."

Elyse Walters says

I instantly knew I wanted to read this book when I first learned of it...bought it instantly....and started reading.

I wanted to savour the experience as long as possible, but I also couldn't pull myself away.

I've enjoyed Norwegian literature in the past - and found this one to be exceptional....an extraordinary cerebral-mind-feast!!!

It's my understanding that author Jaap Robben is a popular children's author - and that this is his first adult novel. I thought his writing was magnificent & intoxicating. He's my 'new' favorite author discovery this year! I'm jazzed! I hope he keeps writing adult books - and we get the privilege to have them translated in English.

This book will appeal to those who it appeals to - I can't say it any other way. I think you know if this type of book is for you or not right away. For example - if you hated the book "Bitter Orange", by Clair Fuller...'maybe you won't like this type of novel either'.....but if you did.....this book should be a great fit.

This is definitely contemporary Dutch literature....dark lyricism...with moral ambiguities....mysterious unraveling....(abundance of mystery is constant throughout)....the setting is a small isolated island between Scotland in Norway....only 3 houses on the island....mythological symbolism....many more seagulls than

people.

We are not given all details - but sense disaster will strike before long....limits are pushed...controversial lifestyle....tragic tale....guilt....(our imaginations can go wild)....as this novel is rooted in imagination. We see a fraction of the world....never really learn it's true nature....(being elusive and subtle)....

Our narrator is a young boy, named Mikael. He experienced trauma & failure before we even meet him before the novel begins. He has a unique voice - a shutdown voice - is troubled - suppressed - disillusioned- definitely hindered by his circumstances. He is a home-schooled kid.

His Mum, Dora, seemed to be significantly distressed and angry before we were even introduced to her (again - never having gotten all the details). She had intermittent explosive outbursts.

The relationship between Mikael and Dora was complicated - distorted - unhealthy- lines were crossed that never should have been. At times Dora replaced the relationship she should have had with her own partner for an emotional one with her son - other times she was down right abusive.

Their relationship almost looked like a love-hate- love-hate ....relationship.

Birk Hammermann, husband and father disappears - seems to have washed away by the sea — We had a small glimpse at his relationship with his son from Mikael. There was oddness - yet Mikael seemed too young and naïve at the time to catch on to his dad's strangeness.

Dora seemed angry as I said - before - Birk went missing - never clear of specifics...but we could ponder a few possibilities.

Two more houses on the island ....

One is owned by Karl. He was a fisherman. Good neighbor type of guy. Mikael helped sorting fish with him - and they have their own unique relationship.

The other house belonged to a woman named Miss Pernille Augusta. She died... nobody claimed the house and everything inside it remained. Kinda a .....help-yourself house for first Birk.....(take Jewelry to give his wife as gifts), then later Mikael considered it his house ....where he has this ODD RELATIONSHIP GOING WITH *HIS* PET CHICK LITTLE GULL.

At times I thought he treated his little gull the way his mother treated him.

Fascinating- heartbreaking - beautifully written story with atmospheric descriptions - vivid visuals - grief - loneliness - existentialism - mysterious in nature.

Loved this intriguing novel!!!

Karin Bruyn says

In Birk verdrinkt Mikael's vaders als hij zijn zoon uit zee probeert te redden. Mikael's moeder wordt weduwe en dwingt langzaam en geslepen, als sluipend gif, haar zoon de rol van haar echtgenoot in te nemen.

De Volkskrant beloofde me 'een roman die je langzaam de keer snoert' en niets is minder waar.

Het moet van 'Tonio' geleden zijn, dat ik zo overrompeld werd door een Nederlandstalig boek.

In 'Birk' wordt eenzaamheid van mensen tastbaar gemaakt door ogenschijnlijk eenvoudige, korte zinnen.

Maar met scherp uitgekozen worden, die door mijn ziel sneden en me vaak met een beklemmend gevoel

achter lieten.

Schaamteloos nauwkeurig omschrijft Jaap Robben hoe té veel ruimte, een zo goed als onbewoond eiland, heel verstikkend kan zijn. En hoe tijd je wereld per dag kleiner en je gevoelens nietiger kan maken.

Het intense spel van schuld, troost, verwijten, ontwrichting en verstikkende liefde kroop onder m'n huid waardoor het erg moeilijk was om het boek weg te leggen. En soms moest ik wel, omdat het door de vaart die erin zit anders te snel uit zou zijn geweest.

Een bijzonder, broeierig boek vol poëzie.

Irene says

Mikael woont met vader Birk, moeder Dora en buurman Karl op een klein afgelegen eiland. Birk redt Mikael uit een sterke stroming, maar verdrinkt zelf. In het boek volgen we Mikael van zijn negende tot zijn zestiende jaar. Een gevoelige en fantasievolle jongen, maar wanneer zijn vader verdrinkt, verandert hij. Schuchter en teruggetrokken, deze twee woorden omschrijven hem het beste. Wat is er voorgevallen bij die gevaarlijke rotsen waar hij eigenlijk niet mocht komen?

Moeder geeft haar zoon de schuld van het ongeluk en verstikt en negeert hem. De man die de boodschappen om de twee weken brengt, brengt soms zijn zoon mee waar Mikael een praatje mee maakt. Zijn moeder keert hem de rug toe. Ook met Karl heeft hij weinig te bespreken, hij helpt soms met de visvangst, maar Karl lijkt sinds de dood van Birk geïnteresseerder te zijn in Dora dan in wat anders. Ook zijn schoolwerk doet hij niet meer, zijn vader snapte alles en lijkt nu geen zin meer te hebben. Mikael vlucht af en toe naar het huis van de overleden vrouw Augusta. Meeuwen houden het huis bezet en Mikael praat ertegen, om iemand te hebben om mee te praten, maar bovenal om iets van zichzelf te hebben.

In Mikael's fantasie duiken af en toe Augusta en zijn vader op. Hij lijkt bang voor de dode Augusta, alsof ze ineens nog in haar huis kan staan wat langzamerhand wordt leeggehaald door Karl en Mikael. Ook zijn vader duikt op in zijn fantasie: uit de kraan, in bed en in de schuur. Mikael lijkt te vluchten van het gezelschap van zijn moeder naar zijn fantasie.

Zijn moeder eist steeds meer aandacht op en ziet haar zoon aan voor haar man, psychisch gezien heeft ook zij een klap gehad.

Na het lezen van dit boek wist ik niet goed wat ik er van moest vinden. Enerzijds had ik weinig binding met de personages en vond ik het een vreemde wereld, het voelt claustrofobisch aan. Anderzijds is het wel goed geschreven als de sfeer overkomt op de lezer. Er gebeurt, op bovenstaande gebeurtenissen na, niet veel en toch bleef ik doorlezen. Dat er vrij weinig gebeurd in het boek is niet erg, de beklemmende sfeer van het eiland en in het huis van Mikael is voelbaar, maar voelt heel onprettig aan. Ik kreeg een beetje een naar gevoel van dit boek en daarom krijgt het van mij niet meer dan 3,5 sterren.

Vic Van says

After the last book that I read, any book was bound to be a disappointment. Given that, 'Birk' has exceeded my expectations.

I loved the setting: a fairly deserted island (imaginary!), somewhere between the Shetlands and Norway, inhabited by a fisherman, a family, and once by a single lady.

I was charmed by the parallel developments in the family and in the story of the boy and his pet seagull.

Although he was slightly predictable as a character, I also enjoyed the development of the fisherman into a bit of a dirty old man.

However, I had problems with the whirlwind of emotions that the mother is confronted with. I found them disturbing, but most of all: not entirely credible.

I also feel that quite a lot is left untold, e.g. the exact relationship between the fisherman and the deceased single lady, in whose delapidated house the boy raises his pet seagull.

And, finally, the ending of the story left me a bit confused and disappointed. I didn't really get it, I suppose.

Saskia says

Ik begrijp de lovende recensies hier niet zo goed. Ik vond het een behoorlijk deprimerend boek. Nu kunnen boeken best over onplezierige zaken en personen gaan, beklemmend zijn en ook heel goed. Ik denk bijvoorbeeld aan *Room* van Emma Donaghe. Maar daarin zat veel meer spanning, gelaagdheid en ontwikkeling. Dit boek kabbelt voort in ellende. Je ziet aankomen waar het heengaat en daar gaat het dan ook heen.

De stem van Mikael die vertelt, blijft hetzelfde ook al is hij aan het begin 9 en aan het eind ca. 16 jaar. Ook het personage van de moeder blijft plat en rechtlijnig. We krijgen nergens inzicht in achtergronden, momenten van zelfinzicht, die haar gedrag invoelbaar maken. Wat moet ik als lezer hiermee? Het zet me niet aan het denken, brengt me geen inzichten in andermans gedrag, het biedt zelfs maar heel beperkt beeld op een andere wereld, want zo geloofwaardig is het leven op het eiland ook niet...

Ook de simpele stijl is niet echt een pluspunt. Het leest makkelijk en vlot, dat wel. En het is een gewaagd idee van Jaap Robben, daarvoor heb ik wel 2 sterren over. Maar verder wat mij betreft gauw weer vergeten.

Inge Vermeire says

Ook al leest het boek zeer vlot, is het echt mooi geschreven en slaagt de auteur erin om een zeer beklemmende, naargeestige sfeer op te roepen die volledig past bij het verhaal, toch ... ben ik niet helemaal overtuigd.

Ik heb me tijdens het lezen van het verhaal té veel de vraag gesteld of deze situatie op deze manier ook realistisch is. Op zich hoeft dat geen hindernis te zijn om een boek goed te vinden maar op één of andere manier vond ik iets niet kloppen. Natuurlijk is een symbiotische relatie tussen zoon en moeder volstrekt denkbaar en kan het dat een moeder zichzelf door haar verdriet verliest in waanvoorstellingen en haar kind

opzadelt met een enorm schuldgevoel maar juist daarom vond ik de psychologische ontwikkeling van Mikael net niet geloofwaardig genoeg.

Tijdens het lezen vroeg ik me ook telkens af wat ik nu uit dit verhaal zou kunnen halen en of het mij iets duidelijk zou maken over de menselijke natuur, over het leven in isolement. Natuurlijk stel ik mezelf deze vragen niet bij alle boeken maar 'Birk' roept nu eenmaal deze vragen op maar slaagt er toch niet in echt dieper te gaan.

Bart Moeyaert says

Jaap Robben is (1) dertiger, (2) theatermaker en (3) dichter. Die ogenschijnlijk banale biografische gegevens heb ik nodig om je te vertellen waarom ik 'Birk' zo goed vind.

(1) Dertiger, dus. Robben heeft niet de drang om de stem van zijn generatie te zijn. Stop hem niet in een hokje. Geen label blijft plakken. Hij hoort alleen bij zijn eigenzinnige zelf. Dat is mooi. Zoals hij het verhaal van Mikael Hammerman in 58 korte hoofdstukken vertelt, deed niemand hem voor en doet niemand hem na. Mikael is iets verschrikkelijks overkomen bij de rots waar zijn moeder hem vaak voor gewaarschuwd heeft. De rots "waar ik nooit-nooit-nooit, kijk me eens aan, nooit vanaf mocht springen." Door te zwijgen over wat er is gebeurd, hoopt Mikael — die negen is op het moment van de feiten — de werkelijkheid te veranderen.

(2) Theatermaker, dus. Het boek sprankelt van de korte, kleine dialogen. Het zijn gesprekken die doordrongen zijn van stilte, en net met die stilte — die op ieder moment definitief kan vallen en misschien heel lang zal duren — wordt er veel verteld. Vooral in de gesprekken tussen moeder en zoon lees je hoe de relatie tussen die twee gaandeweg verzuurt. Zulke dialogen kun je alleen maar schrijven als je goed luistert en weet hoe gesprekken werken.

(3) Dichter. 'Dichter bij elkaar dan de overkant van de tafel kwamen we niet.' Zulke pareltjes van zinnen, vergelijkingen of beelden tref je op haast elke bladzijde aan. De dichter Robben spreekt, als moeder en zoon 'stroeve koffie' drinken, of als een bal naar nieuwe regenjassen ruikt. 'Als ik gewoon keek, was het zeil zo klein als een hoekje papier, maar met mijn verrekijker zag ik dat onder de giek iemand stond met een rode jas. Voorop was nog iemand met een blauwe jas. Ik stelde scherp en zag dat het een plastic hoes was waarin de fok was opgeborgen.' Wat Mikael hier beschrijft doet de lezer in 'Birk' ook. Goed kijken, beter zien, en dan weer bijsturen wat hij dacht te hebben gezien.

Deze bespreking en andere tips vindt u onder BLOG op www.bartmoeyaert.com.

4Robin says

Ogenschijnlijk gebeurt er weinig in Birk. Maar ogenschijnlijk bedriegt: want in Birk gebeurt van alles.

De 9-jarige Mikael woont met zijn vader (Birk) en moeder (Dora) op een van de wereld afgesneden eilandje ergens tussen Schotland en Noorwegen. De enige andere eilandbewoner is Karl, een visser, die zich alleen laat zien als hij door Dora geknipt wil worden. Een derde huis op het eiland was van Pernille Augusta. Overgeleverd aan de elementen is het huis na haar overlijden in verval geraakt. Voor de rest zijn er alleen meeuwen.

Het boek begint met een drama: Birks verdwijning in zee. Mikael, ooggetuige hiervan, houdt lang verborgen wat zich die dag heeft afgespeeld. Uit schuldbesef. Hoe meer details hij prijsgeeft, hoe meer de paniek bij zijn moeder toeneemt. 'Mama bewoog als een onrustig dier dat voelt dat het weer gaat omslaan'. Een zoekactie wordt op touw gezet, maar levert niets op. Birk is onvindbaar. Mikael kan niet met het verlies omgaan, en vlucht, zoals een kind doet, in fantasieën. Hij komt zijn vader overal in miniatuuruitgave tegen: uit de kraan, op het dak van het huis. Als Mikael na elf dagen opbiecht dat zijn vader hem uit zee redde, hem met laatste krachten de rotsen opduwde, en vervolgens zelf onder water verdween, verandert alles in de relatie tussen moeder en zoon. 'Dit is allemaal jouw schuld', wrijft ze hem in. Het zet de verhoudingen definitief op scherp. 'Papa zou ze nooit meer "papa" noemen, alleen nog "Birk". Haar Birk, om me te laten voelen dat de schuld van mij was en het verdriet van haar. Dichter bij elkaar dan de overkant van de tafel kwamen we niet.'

Als puber neemt de relatie met zijn moeder verstikkende vormen aan. Iedere poging van Mikael om contact te maken met de wereld buiten het eiland kapt zijn steeds gekker wordende moeder af. Ze klampt zich (letterlijk!) aan hem vast, terwijl ze hem ook op afstand houdt, een houding die in de loop van het verhaal escaleert.

Robben heeft een beklemmende roman geschreven over een ontspoorde moeder-zoonrelatie. Met zorgvuldig gekozen woorden bouwt hij de spanning op. Het verhaal krijgt meer diepte door het toevoegen van Oedipus-achtige elementen: de vadermoord (door toedoen van Mikael verdrinkt zijn vader) en de incestueuze aspecten in de relatie tussen moeder en zoon (moeder kruipt bij Mikael in bed en noemt hem 'mijn Birkje'). Ook mooi is hoe Mikael in het vervallen huis van Augusta de verzorging van een meeuwenjong op zich neemt, en hij daarin wordt tegengewerkt door moedermeeuw, waarin Robben de relatie tussen Mikael en zijn moeder laat terugkomen. Net zoals zijn eigen moeder Mikael afschermt van de buitenwereld laat ook de moedermeeuw niemand toe tot haar kroost. Verwacht in Birk geen grootse verwickelingen. Robben houdt alles klein. De zinnen zijn eenvoudig, kaal bijna. Maar ze vertellen meer dan er staat. En dat is de kracht van dit boek. Robben laat de stilte tussen de woorden het werk doen.

Linda Strong says

3.5 Stars

Mikael is 9-years-old when his father saved him from driving, but he, himself, was dashed against the rocks and disappeared. Full of guilt, overcome with grief, he blocks out what truly happened until later.

We've all heard parents say to their young sons .... while dad is away, you'll have to be the man of the house. Take care of Mom.

This book is a take on that expression. In order to keep this review spoiler free, all I will say is that there are some surprises here. It's a rather slow read, a very subtle suspense with a truly unexpected ending.

Jaap Robben is the author of several children's books. This is his first novel for adults. David Doherty did a fine job with the translation.

Many thanks to the author / World Editions / Edelweiss for the advanced digital copy of this novel. Opinions expressed here are unbiased and entirely my own.

Sandra Leest says

Uit! Na het luisterboek ga ik het boek nu zelf lezen. Voorzichtige conclusie, middenstuk is een tikkeltje te traag, begin en eind vond ik fantastisch (daarom nét geen 5 sterren).
